

Pris kr. 1,75

Hefte 10 - 1959

Norsk BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Utdrag av Ekspertklubben:

♠ E D 7 3 2 ♥ 8 6 4 ♦ E D 2 ♣ 9 5

Makker åpner med en hjerter, De sier
en spade og makker to ruter.

Hva melder De nå?

I dette nummer bl. a.

Siden sist

Bedre meldinger

Har du sett slik uttur

Lettere spilleprøver

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

En av vanskelighetene i Blackwood er at man ikke vet hvilke ess makker sitter med, og således heller ikke vet hvilket ess den mangler om man skulle disponere over tre ess og ha en renons ved siden.

Denne vanskeligheten løses etter Culbertsons fire—fem grand, hvis det er grandmelderen som sitter med en renons og to ess. Makker vil da svare i essfargen, og dermed er det klarlagt. Men hvis renonsen sitter sammen med ett ess, og den andre hånden har to ess? Ja, da er det vanskeligere etter Culbertsons fire—fem grand, om enn problemet enkelte ganger likevel kan løses ved senere kontrollmeldinger.

Imidlertid foreligger det nå to konvensjoner som i mange tilfelle gir løsningen etter Blackwood, vel og merke om det er den som melder fire grand, som bare sitter med ett ess. Italienerne lanserte den første varianten, og nå har amerikaneren Stewart W. Bowers lansert en likeverdig variant, som han påstår er lettere å huske.

Begge disse variantene bygger på at ingen, ett, tre eller fire ess vises ved dobbelte betydninger av meldingene fem kløver og fem ruter. Fem kløver viser ingen eller tre ess, og fem ruter ett eller fire ess. I og for seg er det ingen ting å innvende mot disse variantene, i praksis vil man alltid være klar over hvilket alternativ som foreligger. Klarer man ikke å fastslå makkets antall ess innenfor en grense på tre, har man ikke noe i slem å gjøre, det bør vel være opplagt.

Så går vi videre. Italienerne viser «like ess» ved å melde fem hjerter. Med like ess forstår de to sorte to røde ess, eller begge de edle eller begge de svake essene. Fem spar viser de manglende kombinasjonene, som altså må være enten spar og ruter eller hjerter og kløver.

Fordelen ved dette er klar. Om De selv har spareset og er renons i ruter, vil fem spar fortelle at makker har essene i hjerter og kløver, og det er klart at man har første kontroll i alle farger. Det blir ikke anner-

ledes om makker melder fem hjerter. Da må det ene esset være ruteresset, og da kan det være det samme hvilket ess det andre er, ett stikk må i alle tilfelle avgis.

Imidlertid er det ikke alltid De kan regne fullt så hårfint. Hvis De selv har spareset og er renons i kløver, vil fem spar fremdeles fortelle Dem at ruteresset mangler, mens fem hjerter vil fortelle at ruteresset er til stede, men vil ikke gi beskjed om det er esset i hjerter eller kløver som mangler. Og det er jo litt av en forskjell.

Nå har amerikaneren Bowers som nevnt kommet med en liten variant. Også han lar fem kløver vise ingen eller tre og fem ruter ess eller fire ess. Men han lar fem hjerter fortelle om ett rødt og ett svart ess, og fem spar om to svarte eller to røde ess.

Etter denne konvensjonen vil De om De som før sitter med spareset og er renons i ruter, ikke ha noen sjanse til å finne ut at ruteresset mangler, mens de to andre essene er til stede. Det er hjerter- og kløveresset som har interesse, men det finner De ikke ut. Fem hjerter viser sikkert kløveresset, men De får ikke vite om det andre esset er i ruter eller hjerter. Og fem spar viser at hjerteresset mangler.

Men tar vi den sist nevnte varianten, spareset og kløverrenons, er den amerikanske formelen bedre. Nå vil fem hjerter vise begge de røde essene, og De vet at ingen første kontroll mangler. Fem spar viser kløveresset og ett ess til, og det er fremdeles likegyldig hvilket det er som mangler.

Dessverre kan vi ikke bruke begge disse konvensjonene samtidig — det ville jo vært det ideelle. Men vi kommer et stykke på vei ved å bruke en av dem. Hvilken? Bowers mener at hans variant er mer fair overfor motstanderne, som slipper å bry hjernen så meget, men det tror jeg ikke spiller så stor rolle. Utspilleren vil likevel aldri vite om makker har noe ess, og i til-

Forts. side 15.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
 Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Bedre meldinger.

Rolf Bøe.

Dette er den tolvte artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 i fjor, og siden har det vært en i hvert nummer.

I dag skal vi se litt på spørsmålet om straffedoblinger. Her har det gjennom årene vært mange rare spill, ofte har man doblet motstanderne i lave kontrakter som er blitt vunnet eller som har gitt høyst en bet, mens man selv har et stort spill i kortene. Andre ganger har man unnlatt å doble i situasjoner hvor en rekke bet er ikke er til å unngå, og hvor spilleren og hans makker sitter og undrer seg over hvorfor i all verden man slapp udoblet fra historien.

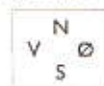
Slike doblinger faller i grunnen i to klasser, nemlig dobling av høye kontrakter og dobling av lave. Det er en markert forskjell mellom disse to typene, og vi skal se på dem etter tur.

Dobling av høye kontrakter.

Når det gjelder dobling av høye kontrakter, er det en hovedregel som sier at man ikke skal doble med mindre det er sannsynlig at det blir minst to bet. Det er en god regel, ofte dukker det opp ubehagelige fordelinger som gjør at ens egen honnørstyrke forsvinner som dugg for solen, slik at kontrakten går hjem som et skudd.

Verre er det når en kontrakt går hjem fordi den er doblet. Her er et typisk eksempel fra et par år tilbake:

♠ 8 7 5
 ♥ E D 8 6
 ♦ K D 9
 ♣ E kn 6

♠ E K 10 6 4
 ♥ K kn 4
 ♦ E kn
 ♣ K D 10

Syd var havnet i en kontrakt på syv spar etter grandåpning i Nord, og Øst hadde doblet. Kontrakten var ikke akkurat av de sikreste, men meldingen er kanskje likevel forståelig. Bytt Nord's ruter dame med spardamen, så blir det helt andre muligheter. Jeg synes imidlertid at syv grand ville vært en langt bedre historie, men det er ikke det vi skal prate om nå.

Vest begynte med hjerter, og Syd tok en oversikt over troppene. Normalt ville han vel ha spilt på dame-knekt-tredje i spar hos Øst. En ikke alt for stor sjanse, men dog den beste som fantes i den foreliggende situasjonen. Østs dobling ga imidlertid Syd det inntrykket at Øst hadde noe mer enn dette i spar, og Syd trakk derfor i det andre stikket spar åtte fra bordet, og lot den løpe. Da Vest ikke kunne finne fram noe bedre kort enn spar tre, var kontrakten hjemme. Nord—Syd var i faresonen, og derfor kostet det lille ordet «dabler» en bagatell av 2310 poeng.

For øvrig tror jeg imidlertid at man som oftest doubler for lite i stedet for for mye i slike høye kontrakter. Ofte hender det

man sitter på en sikker bet, men ikke tør doble fordi man frykter at motstanderne kan svinge til noe annet. Det er selvfølgelig alltid en fare, men denne faren er som regel høyst overdrevet. En eller annen gang vil selvsagt en dobling føre til at man taper et spill, men det er uhyre sjelden, og i mellomtiden har man tapt masser av kostbare poeng fordi motparten slipper udoblet.

Her er et typisk eksempel fra en lagkamp i høst. Syd hadde:

♠ 9 7 5 3 ♥ 8 4 3 ♦ D kn 10 9 ♣ 8 4

Med ingen i faresonen gikk meldingene slik (Vienna):

Vest	Øst
1 gr.	2 ♦
3 ♣	3 ♦
4 ♦	4 gr.
5 ♠	5 gr.
6 ♥	7 ♦

Syd passet, og motparten gikk sine to bet. Etterpå viste det seg at lagkameratene ved det andre bordet hadde spilt seks ruter og var gått en bet, slik at spillet ble vunnet med en overvekt av 50 poeng eller 1 matchpoeng. Det var jo billig for å gå i bet i en syver.

Syd forsvarte seg med at han var redd motstanderne kunne svinge til syv grand og ta masser av kløverstikk. Men det viste seg som det vanligvis gjør i slike situasjoner, at syv grand ikke er det spor bedre. Var det noe makker satt med, så var det kløver. Dame-knekt-ti-sjette for sikkerhets skyld. Øst-Vest ville fått ti-elleve stikk på bare «råstyrken», men så ville det vært ubehjelpelig slutt.

Dette eksemplet kan det være utrolig meget å snakke om. For det første det jeg har nevnt, at man i de aller fleste tilfelle vil oppdage at motstanderne ikke har noe å svinge til, og at det er en ren gave det at de får slippe udoblet fra historien. Syd påberopte seg imidlertid en annen ting, nemlig at det er helt overflødig i lagkamp å doble en syver som motstanderne er kommet i ved for harde meldinger. Det blir som regel automatisk et stort vunnet spill likevel. Det er noe i det, men ikke denne gangen. Syd skal se at seks ruter også er bet, fordi trumfen sitter så skjevt.

Motstanderne har avgitt en hårreisende

melding, men det er en melding som Syd kan se det er liten sjanse for blir tilstrekkelig straffet av seg selv, fordi trumfen sitter så skjevt at heller ikke seks ruter går hjem. En dobling vil gi en overvekt på 250 poeng i stedet for 50, altså 3 ekstra matchpoeng. Og det uten noen større fare. Syv grand er selvfølgelig en truende, men noe fjern mulighet. En gardering mot denne vil si det samme som å gå med gassmaske til daglig av frykt for et fiendtlig gassangrep i fredstid.

Likevel ville jeg ikke foreslått en dobling om Syd hadde hatt en ruter mindre, altså D kn 10. Da blir det bare en bet, og fortjenesten er for liten i forhold til risikoen. Men når det er sannsynlig det blir to eller flere bet, blir situasjonen en annen. Da monner det noe.

Her er en lignende situasjon, hvor de fleste ikke drømmer om å doble kontrakter som er dømt i to-tre bet:

Vest	Øst
1 ♠	2 ♣
2 ♥	3 ♣
4 ♠	pass

Syd har:

♠ D kn 10 8 ♥ 9 5 ♦ D 8 4 ♣ K kn 9 4

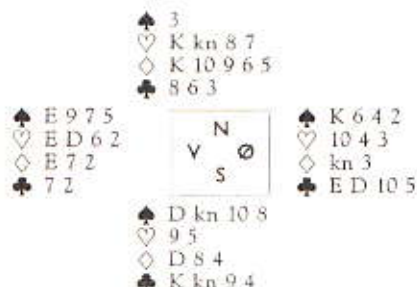
Syd bør doble. Men, sier De kanskje, er ikke det hårreisende? Syd har da bare to sikre stikk, pluss mulighet for noe i kløver.

Nei, det er ikke hårreisende. Motstandernes meldinger forteller at makker også bør ha litt styrke. Vest meldte bare to hjerter i annen omgang, og det betyr at han ikke har noen spesielt sterk åpning. I så fall ville han nok gått til tre hjerter eller noe slikt. Øst på sin side forteller i neste runde at han ikke er sterk nok til å gå rett i fire spar, han må høre etter tillegg hos makker.

Alt i alt kan man si at motparten er havnet i en utgang som etter deres mening skal gi en fair sjanse. Men De kan se at sjansen ikke lenger er fair. Øst-Vest har neppe mer enn 23—24 honnorpoeng, pluss et par fordelingspoeng. Selv har De bare 8 honnorpoeng, og det betyr at makker har noe lignende. Og så er det å ta en titt på hvordan styrken er plasert. De har for det første to sikre trumfstikk (med mindre Vest har E-K-9 fjerde eller femte, og kan

komme inn på bordet tilstrekkelig mange ganger, en mulighet De praktisk talt kan se bort fra). Det har ikke motstanderne regnet med, ett er det meste de har tenkt å avgi.

Videre har De kongen og knekten fjerde i kløver, en farge hvor spilleren til høyre for Dem har meldt og hvor det er sannsynlig De sitter bak hans honnører. Og endelig har De ingen ting i hjerter, Vests andre farge. Her er det sannsynlig at Deres makker sitter bak spilleren. Hele kortfordelingen kan være:

Øst—Vest har tilsammen 26 poeng med spar som trumf, selv om vi ser bort fra ruterknekten, og derfor er det ikke noe å si på at de havner i utgang. Men tre betes er temmelig sannsynlig, og en dobling kan bety en forskjell på 350 poeng utenfor og 500 poeng i faresonen. Nå er det selvfølgelig ikke alltid det blir så mange betes, men det er likevel poeng som er verdt å ta med, og sikkerhetsmarginen skulle være temmelig stor.

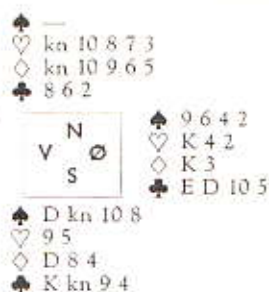
Det er imidlertid verdt å legge merke til at situasjonen forandrer seg sterkt om motstanderne melder mer besluttsomt. Det vil være farlig å doble med de samme kortene om meldingene er gått:

Her viser Vest tillegg, og Øst er kanskje like i underkant av et slemforsøk, men bestemmer seg til å la det være. Nå er fordelingen kanskje følgende:

Se øverst neste spalte.

Som De ser, er det ikke engang den fjerneste sansen til bet. De kan til og med risikere bare å få de to trumfstikkene, om ikke kløver kommer ut. Vest kan ta esset

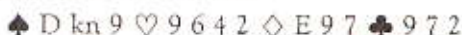
og kongen i spar og eliminere ruterne, og deretter kan han ta tre ganger hjerter. Hva enten De stikker eller ikke, blir De satt inn og kan ta to sparstikk, men så må De spille kløver opp.

Selvfølgelig viser begge disse eksemplene ytterpunktene. Det er ikke sikkert det blir tre betes etter den første meldeserien, og heller ikke sikkert det blir overstikk etter den andre. Men poenget er der likevel. Hvis man bare forsøker å analysere motstandernes meldinger, og på basis av dette prøver å danne seg et bilde av styrken og fordelingen, vil man nå overraskende resultater mange ganger.

En annen sak er at man må være forsiktig med doblinger som dette overfor svake motstandere. Det høres paradoksalt, men har sin grunn. Når sterke spillere melder, kan De stole mer på det de forteller enn når svake spillere gjør det. Et svakt par kan etter en meldeserie som høres helt ubehjelpelig ut, havne i en bombesikker kontrakt hvor en skjev fordeling bare hindrer dem i å få overstikk, mens sterkere spillere vil presse kortene helt til grensen. Når fordelingen da er skjev, vil de svi for det, men de vil tjene på det så mange andre ganger.

Det kan også være en del å si om dobling av høye kontrakter i parturneringer. Her må man ofte doble selv om det ikke er sannsynlig det blir to betes. Hvis De regner med at motstanderne er i en normal kontrakt, som andre bord også vil melde, men hvor det er mest sannsynlig det blir bet fordi fordelingen er skjev, bør De doble.

La oss si motstanderne er havnet i seks spar, og De sitter med:

Meldingene har ikke antydnet noe om ruterrenons, men derimot om lang trumf-farge på begge hender. Hvis ikke Vest tilfeldigvis skulle sitte med E-K-10 med flere i trumf, vil doblingen derfor være sikker. Det er for lite å tjene på en slik dobling hvis det spilles lagkamp eller robber, men i en parturnering kan det bety forskjellen på topp eller middels spill. La Øst — Vest få:

♠ E 10 8 7 5	N V O S	♠ K 6 4 3 2
♥ E D 5		♥ K 3
♦ K D 8		♦ kn 5 3
♣ E 4		♣ K D 5

Seks spar er en normal kontrakt, som bare betes fordi trumfen sitter 3—0 i mot. Hvis vi bytter om Vests spar fem med Østs spar konge, vil De få svi for doblingen. Vest vil fort forstå at det eneste De kan doble på, er alle de tre utestående trumfene. Han vil øyeblikkelig trekke spar fra bordet og knipe med tieren, og dermed er kontrakten hjemme. Men det er i mot oddsene at det skal sitte slik, så sant Øst får en av de tre sparhonnørene, er beten sikker. De vil derfor i svært mange tilfelle få en topp — eller deling av topp — ved å doble, mens det sjelden vil bli en bunn fordi Deres dobling roper fordelingen.

Situasjonen blir imidlertid en helt annen om De mener motstanderne er kommet for høyt. Finner De på en eller annen måte ut at andre bord vil stanse i utgang mens Deres motstandere spiller en slem, er det ingen idé å doble hvis De bare tror på en bet. De får en topp av seg selv de gangene det er bet i kortene, og hvis kontrakten tross alt går hjem, får De en bunn hva enten De har doblet eller ikke. Her er det derfor bare å tenke på sikkerheten, hvis De ved å doble roper det aller minste om fordelingen, er det best å la det være.

Vi har her et godt eksempel, en meldeserie som denne:

Vest	Øst
1 ♥	1 ♠
3 ♥	4 gt-
5 ♦	5 ♥
pass	

Hvis De ikke nettopp satt ferdig til å doble fire hjerter, er det ingen idé å doble fem, med mindre da beten er bombesikker.

Fem hjerter er en unaturlig kontrakt, den henger i luften mellom utgang og slem, og gode spillere havner ikke i fem hjerter hvis de på noen måte kan unngå det. Det er bare i situasjoner hvor de er på jakt etter en slem, men ombestemmer seg på veien, at en femmelding i spar eller hjerter er løsenet.

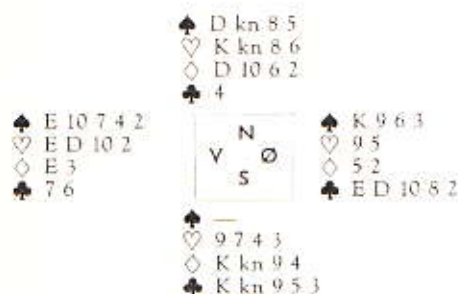
Derfor er det god grunn til å tro at dette ikke er den normale kontrakten ved de fleste av bordene. De fleste spiller vel en utgang, og noen er kanskje kommet helt opp i seks. Det siste er vel imidlertid usannsynlig når De tenker på å doble fem, så vi kan vel trygt regne med at normalkontrakten er fire hjerter.

Dette vil si at hvis det er ti stikk i kortene i en hjerterkontrakt, og ikke mer, er De gunstig stillet når Deres motstandere er havnet i fem. De får et godt spill, men De får neppe noen flere poeng ved å doble enn De vil få ved en udoblet bet. Det er bra nok i seg selv. Men hvis det skulle være elleve stikk i kortene? Ja, da har De pådratt Dem en score som er faretruende nær en ren bunn. De fleste bordene vil få 450 eller 650, avhengig av faresonen, mens Deres motstandere vil få 650 eller 850. Det kan selvsagt hende De har fått følge av ett annet bord på veien, men likevel blir det ikke mange poengene.

Forutsetningen er imidlertid som nevnt at De ikke ville ha doblet fire hjerter. Hvis det er en udoblet bet i fire, er det to udoblete beten i fem, så De er fremdeles foran de øvrige. Men er det en doblet bet i fire hjerter og to udoblete beten i fem, vil De ha mistet forspranget De fikk fordi motstanderne meldte for høyt. Derfor er det så viktig å vite om man ville ha doblet en kontrakt som er ett trinn lavere.

I forbindelse med doblingen på mistanke, som jeg behandlet litt foran i artikkelen, vil jeg nevne at man enkelte ganger også kan doble når man er helt blottet for trumf. Da er det mer sannsynlig at makker har lengde i fargen, og en dobling kan føre til at spilleren feilplaserer kortene. La oss si de fire hendene er:

Øst — Vest fire spar, slik:

Vest	Øst
1 ♥	2 ♠
2 ♥	3 ♠
4 ♠	

Nord kan se at fordelingen er skjev for motstanderne og at beten er sannsynlig. Men Syd kan også se det, og det er bedre doblingen kommer fra ham. Ett sted må de tretten sparene være, og enten Syd sitter med fire, som i det forrige eksemplet jeg nevnte, eller uten spar, bør han kunne forstå at det er skjev fordeling i trumffargen. Videre har han selv kløverstyrke bak den som har meldt fargen, og ikke hjerterstyrke, en farge hvor han sitter foran den som har meldt.

Skjev sparsits, og både kløverne og eventuelle hjerterhonorær galt plasert er nok til å bete, kanskje til flere beten. Men det er bedre doblingen kommer fra ham som ikke har trumf, det vil kanskje føre til at spilleren tar feil variant. Får han først slått kongen fra bordet, er det en ekstra bet.

Dette er ting De bør være oppmerksom på når De tenker på dobling, det kan bety en god del poeng for Dem i det lange løp. Til å begynne med kan De kanskje for sikkerhets skyld legge merke til de situasjonene hvor De har lyst til å doble, men mangler mot. Noter hvor mange ganger De ville ha tapt på doblingen og hvor mange ganger De ville ha vunnet, og legg merke til hva differansen gir i poeng. Når De har holdt på med en slik mental trening en stund, uten å fortelle noe til andre, vil De se hvordan dette maskineriet virker. Siden kan De overraske verden med doblinger som ved første øyekast ser helt farlige ut, men hvor det i realiteten foreligger en sikker basis.

Lave straffedoblinger.

De lave straffedobblingene er et helt annet problem. Situasjonen i inntreffer vanligvis når makker har åpnet, og man selv sitter med en hånd hvor man tror det er bedre å doble motstanderne enn å prøve å vinne et spill selv. Men det er et par typer av hender i denne forbindelsen, og vi er nødt til å se litt på begge to.

Den første typen er den hvor man har ensidig styrke i motstandernes farge. Vi tenker oss Deres makker åpner med en spar, og mellomhånden melder to hjerter. De sitter med:

♠ 4 2 ♥ K kn 10 9 8 6 ♦ 10 7 3 ♣ 8 5

Det er klart at motstanderne går bet om De straffedobler, og det ikke blir flere meldinger. Men hvor stor tror De sjansen er til det? Elleve, kanskje tolv hjerter sitter sammen på to hender, og det betyr at fordelingen må være skjev i de andre fargene også. Hva tror De skjer hvis Vest tar ut med tre kløver, og Deres makker dobler i tillit til at De kan ta stikk nå også? Vunnet kontrakt er slett ikke usannsynlig, og da risikerer De at makker kaller Dem hva som helst, og De fortjener alt sammen.

Det er ikke denne typen man tjener mest på. Det er typen hvor De og makker samarbeider, hvor en dobling er et forslag som åpneren bør være med på å avgjøre. Hvis ikke hånden hans passer til en dobling, går han videre i ett eller annet.

Culbertson har lansert en poengtabell i denne forbindelsen, og det er kanskje verdt å nevne den:

Når De tenker på å straffedoble motparten, regner De poeng på følgende måte: Esset og kongen i sidefarger beholder sin verdi, mens damen reduseres til 1 og knekten til 0 poeng. I selve trumffargen regner De fortsatt 4 poeng for esset, men for øvrig regner De 3 poeng for et sikkert trumfstikk, 2 poeng for et sannsynlig trumfstikk og 1 poeng for et mulig trumfstikk. Dessuten regner De 1 ekstra poeng for hver trumf over tre.

Denne tabellen er kanskje litt svevende, men la oss se litt på den. De sitter med D-10-3 i hjerter, en farge som er meldt til høyre for Dem. De regner med ett sikkert stikk, og gir følgende kombinasjonen en

verdi av 3 poeng. (Snakk ikke om K-*kn*-tredje i trumf på bordet, da blir det omtrent ingen trumf igjen til makker, og da får han ta affære. Det skal vi se på siden). Hvis vi nå føyer til et kort til, slik at De får D-10-5-3, får De ett sikkert og ett sannsynlig trumfstikk, tilsammen 5 poeng. Endrer vi til D-9-5-3, blir det ett sikkert og ett mulig trumfstikk, tilsammen 4 poeng. I begge tilfelle regner De ett ekstra poeng for fire trumf.

Begynner De nå å forstå hvordan beregningen er? De kan selvfølgelig bomme på et poeng eller noe slikt, men det er ikke all verden om De gjør det. Så kommer følgende regel: *Trekk 3 poeng fra makkers melding, og augi en dobling hvis De når 20 poeng. To spar eller hjerter bør De ikke doble uten 23 poeng.*

Grunnen til at to spar og hjerter er satt i en særklasse, er at det gir utgang om doblings mislykkes. Faren blir for stor.

Her er et par eksempler, hvor vi tenker oss at makker har åpnet med en spar, og mellomhånden melder to hjerter. De har:

♠ 4 ♥ E *kn* 9 2 ♦ K 5 3 ♣ D 9 7 4 2

De regner med to sikre og ett mulig hjerterstikk. Esset er verdt 4 poeng og det andre hjerterstikket 3. Et mulig hjerterstikk gir 1 poeng, og trumflengden gir 1, tilsammen 9 poeng bare i hjerterfargen. Videre regner De med 3 poeng for ruterkongen og 1 for kloverdamen, tilsammen 13 poeng. Makkers åpningsmelding har vist 13 poeng, og De trekker fra 3 av disse poengene, idet De regner med at de forsvinner når hjerter skal være trumf.

Det skulle folgelig være 23 doblingspoeng på de to hendene, og en straffedobling av to hjerter er på sin plass.

♠ 9 ♥ K *kn* 9 2 ♦ K *kn* 9 2 ♣ 9 7 5 3

De regner to sikre og et mulig stikk i hjerter, tilsammen 8 poeng, pluss 3 poeng for ruterkongen. 11 poeng er for lite til å doble to hjerter. Men legg merke til at hvis Øst hadde meldt to ruter, ville doblingen vært i orden. Går kontrakten hjem, er det i to ruter bare 180 poeng i stedet for 90, mens det i to hjerter er 470 eller 670 i stedet for 110.

♦

Nå går vi over til doblerens makker og ser hva han bør gjøre. Han må også omregne kortene sine, og skalaen i sidefarger er den samme, esset 4, kongen 3 og damen 1 poeng. Videre regner han 2 poeng for 3 trumf, ingen for 2 trumf, minus 2 for singleton i trumf og minus 4 for renons. Kommer han på denne måten under 10 poeng, bør han ta ut hvis han har en fornuftig melding, og kommer han under 8 poeng, bør han alltid ta ut. Et par eksempler:

♠ E D 9 7 5 ♥ 8 4 ♦ E K 8 3 ♣ 9 2

De har opprinnelig regnet 13 honnørpoeng, og hånden blir redusert til 12. Det er altså ingen grunn til å ta ut om makker straffedobler to hjerter etter Deres sparåpning.

♠ E D 9 7 5 ♥ 8 ♦ E D 8 7 5 ♣ 9 2

Hånden har den samme verdien i åpning, 15 poeng når vi inkluderer fordelingspoengene. Men denne hånden synker sterkere i verdi. De 12 honnørpoengene blir redusert til 10 fordi damene synker i verdi, og dessuten forsvinner 2 poeng til fordi De har en singleton i trumf. De kommer ned i faresonen, og bør ta ut hvis De har noe å ta ut med. Det har De — tre ruter.

Det er en viktig ting i denne forbindelsen. For å få samarbeidet ordentlig i stand, bør dobleren først være kort i makkers farge. Deretter bør han ikke ha noen egen sterk farge, og folgelig bør han være preparert for en tredje farge makker måtte velge. Derfor bør tre ruter være en brukbar melding på åpnerens siste hånd.

♠ E K D 10 9 7 4 ♥ — ♦ K D 10 4 ♣ 9 2

Her bør De selvfølgelig også ta ut, men denne gangen ikke med to spar, en melding De sannsynligvis får pass på. Makker må ha noe som støtter opp i ruter eller kløver, og derfor bør De ta ut med fire spar.

♠ E K *kn* 9 5 ♥ E K *kn* 7 3 ♦ 4 ♣ D 2

Også her bør De selvsagt ta ut, hvis en sparåpning hos Dem er etterfulgt av en ruter melding bak Dem og dobling hos Deres makker. Men De bør ta ut med tre hjerter — en melding som er krav for en

runde — for å markere forskjellen mellom denne hånden og:

♠ E D 8 7 3 ♥ K D 9 7 5 ♦ 4 ♣ 9 8

Spørsmålet om faresonene spiller selvsagt også inn her. Med:

♠ E K kn 9 5 ♥ E K kn 7 3 ♦ 4 ♣ D 2

den samme hånden som nettopp var framme i diskusjonen, kan det være aktuelt å la døblingen stå om motparten er i sonen og De selv utenfor. De får 13 døblingspoeng, så det er neppe fare for at motparten kan vinne kontrakten, og to betes er mer enn man kan vinne i egen utgang. Spørsmålet er imidlertid om det er slem i kortene, så avgjørelsen er ikke helt lett. Men med andre soneforhold bør De iallfall øyeblikkelig ta ut med tre hjerter.

Hvis disse reglene følges, blir man også ferdig med de mange tragediene som stadig oppstår ved bridgebordet fordi man dobler kontrakter som går hjem, mens man selv har utgang i kortene, og fordi man ikke dobler, men går i egen utgang i situasjoner hvor en dobbling ville vært det eneste riktige. Et ferskt eksempel er dette:

♠ E 9 8 5 2	♠ 7	♠ E D kn 7 4 2				
♥ K 6 5	♥ 10 9 8 3	♥ E kn 9 5 3				
♦ 8 4 2	♦ 10 7	♣ 8 4				
♣ E 3	♣ D kn 10 9 7 5					
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	
N						
V						
S						
Ø						
	♠ K D kn 10 6 4 3					
	♥ —					
	♦ K D 6					
	♣ K 6 2					

Meldingene gikk med alle i faresonen:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♥	2 ♠
D	pass	pass	pass

Alt det Øst — Vest strevet, kunne de ikke få mer enn fem stikk, mens fire hjerter i deres vei var opplagt, ja til og med fem trekk. Ved det andre bordet var Øst — Vest til og med havnet i seks, som ikke lot seg vinne fordi Syd hadde begge de høye ruterhonnørene. Men likevel ga det stor utdeling til det laget som vant spillet.

Feilen denne gangen ligger selvsagt hos Øst, som ikke kom opp i mer enn 5 døblingspoeng, 9 honnørpoeng minus 4 for renons i trumf. Det er alt for lite til at man kan ha håp om bet. Nå er selvsagt tre kort i hjerter et minus for Vest, det gir jo større sjanse til at man kan vinne en egen kontrakt. Men meldingen hans kan likevel passere.

Jeg kunne nevne en rekke slike tragedier, men det får være nok med denne ene. Imidlertid skal vi se litt på en annen side av saken, nemlig spørsmålet om dobbling når motparten melder etter at makker har åpnet med en grand. La oss si makker åpner med en grand, nestemann passer, det samme gjør De også, og så kommer fjerde-mann inn med to ruter, som får løpe rundt til Dem. De har:

♠ D 10 3 ♥ K 8 5 ♦ kn 9 2 ♣ 9 8 6 3

Makker har vist 16—18 honnørpoeng, og De selv har 6, slik at det tilsammen er minst 22 honnørpoeng i Deres vei, og følgelig altså ikke mer enn 18 hos motstanderne. Både De og makker har balansert fordelinger, og motstanderne kan ikke ha mer enn høyst åtte trumf til sammen, og sannsynligvis bare syv. Det er et fint grunnlag for en dobbling, det er neppe sannsynlig at motstanderne kan vinne noen kontrakt på totrinnet, og meget mulig at det blir både to og tre betes. Det kan bli noe slikt som fra 100 (utenfor sonen) til 800 (i sonen) poeng til Dem, mens maksimum poengutdeling om De ikke dobler, blir 50 til 300 poeng. En stor forskjell, spesielt når risikoen er å gå motparten 90 poeng ekstra om kontrakten tross alt skulle gå hjem.

Når man ikke kan doble alt.

Til slutt vil jeg nevne en situasjon som ofte forekommer. De og makker spiller en håpløs kontrakt, og lurer etterpå hvorfor ikke det er doblet. Så kommer bemerkningen fra en av motspillerne: «Jeg kunne nok ha doblet, men var redd for at de skulle svinge over til noe annet.» Så viser han fram kortene sine som er:

♠ D kn 10 9 ♥ E D 4 2 ♦ E kn 7 5 ♣ 4

Nok til å doble alt annet i verdenshistorien enn fem kløver. Men det er all

Har du sett slik utur?

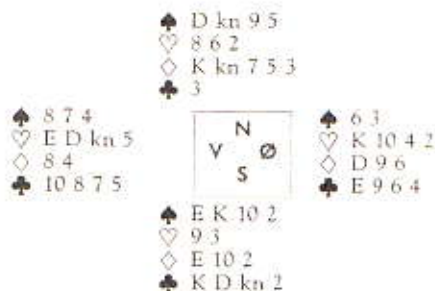
Nils Steen

De har sikkert ofte hørt denne setningen ved bridgebordet, etter at en spiller er gått bet i en fornuftig meldt kontrakt, ja kanskje mange ganger i en ufornuftig meldt kontrakt også. Det er som regel fordelingen som får skylden, eller så heter det at «jeg hadde et valg, makker, jeg måtte gjette meg til hvordan det satt», eller et lignende uttrykk. De husker kanskje mange slike uttrykk selv.

Det er imidlertid ikke alltid så opplagt at den som beklager seg, har rett. Mange ganger hender det selvfølgelig at man kommer ut for spill hvor fordelingen er håpløs, eller hvor man er nødt til å gjette, eller hvor den foreliggende fordelingen er så lite sannsynlig at man velger en helt annen plan — en plan som ville fort fram hvis kortene ikke hadde sittet så galt.

Men det hender langt oftere at kontrakten kan vinnes, hvis man bare viser litt mer

omtenksomhet og ikke går ut fra at ethvert spill er den rene plankekjøringen. Her er noen eksempler:

Syd spilte fire spar etter følgende meldeserie:

Syd	Nord
1 gr.	2 ♣
2 ♠	3 ♠
4 ♠	

Vest startet med spar åtte. Syd trakk

grunn til å tro at makker har en god del kløver, og at han vil ta seg av en slik fluktmelding om De dobler. Vi kan si det slik at det iallfall ni ganger av ti ikke vil være noen flukt i det hele tatt, bare en vandring fra asken og over i ilden. Svært ofte vil det være noe slikt som to—tre betet i alt motparten finner på, kanskje enda flere betet om de ikke stanser i den kontrakten de selv har valgt ut, og i så full er det mange poeng å tjene på doblingen. Det får ikke hjelpe om De en gang av ti mister 7—800 poeng fordi De får motstanderne over i en utgangskontrakt som de kan vinne, det oppveies allerede i to—tre av de andre spillene, og så har De seks—syv andre spill som gir nettoverdien av en dobling.

Dessuten er det slett ikke sikkert motstanderne svinger til en annen farge, selv om de har en kontrakt som kan vinnes der. Det er også et moment i favor av regelen om å doble det man selv kan bete, og så overlate resten til makker.

Selvfølgelig er det skjær i havet også her, man må ikke gå til ytterligheter når man hører motstanderne teller på knappene mellom to kontrakter, og den fargen de er havnet i, sitter skjevt, mens alt tyder på at den andre fargen sitter bra.

♠ 8 2 ♥ D kn 10 9 ♦ E D 5 3 ♣ E 8 2

Øst — Vest melder seg oppover til utgang. Både spar og hjerter er nevnt, og til slutt velger de hjerter som trumf. Med hånden ovenfor bør De være forsiktig med en dobling. Har motparten 4—4 i begge de edle fargene, kan fort et hjerterstikk forsvinne ved hjelp av avkast, om man havner i en sparkontrakt.

♦

Titt litt på disse reglene for dobling, jeg tror ikke De vil angre på det.

♦

trumpfene ut i tre omganger, og fortsatte med å slå ruteresset og en ruter til, som han knep med knekten. Øst hadde imidlertid damen, og da motparten fortsatte med to ganger hjerter, og dessuten måtte få et kløverstikk, ble det bet.

«Jeg hadde et valg, makker. Jeg måtte gjette meg til ruterdamens plassering. Hadde jeg gjettest riktig, ville jeg fått tolv stikk,» bemerket Syd litt slukøret etterpå.

For å ta enkelte bridgespillere på kornet, skal jeg kanskje begynne med å påstå at Nord mumlet noe om at ruterfinessen skulle vært tatt den andre veien. Han kommer kanskje med et «bevis» på at det er mer sannsynlig at ruterdamen sitter hos Øst, eller han mumler noe om at «damen sitter etter knekten», eller han finner en annen grunn for at damen skal knipes gjennom Øst.

Denne påstanden om damen etter knekten er for øvrig ikke helt vanvittig i robberbridge. Hvis damen og knekten ligger i samme stikk, er det mest sannsynlig at knekten er kommet dit først, og fordi man blander kortene ufullstendig, vil når man vender kortene, knekten bli gitt ut først.

Dette er imidlertid ikke spillets poeng. Hvis Syd hadde tenkt seg om før han begynte å spille, eller Nord hadde tenkt seg om før han begynte å kritisere, ville de kanskje ha sett at spillet aldri kan tapes etter det andre stikket, om kløveresset sitter hos Øst. Det spiller da ingen rolle hvor ruterdamen befinner seg, man behøver i det hele tatt ikke gjette i denne fargen.

Etter å ha truffet tre ganger, skal Syd trekke kløver fra bordet. Hvis Øst bruker esset, er tre kløverstikk klare, og tre av bordets ruter forsvinner, slik at Syds tredje og siste ruter kan stjeles. Bedre blir det ikke om Øst ikke tar kløveresset sitt, da kan Syd ta ruterfinessen uten at han går bet om han gjettest galt.

Så går vi over til et annet spill hvor Syd også beklaget seg. Denne gangen hadde han kanskje større grunn til det, men jeg skal ikke foregripe begivenhetenes gang for De har sett spillet. De har kanskje interesse av å prøve selv, og derfor får De foreløpig ikke se Øst—Vests hender.

♠ E kn 10
♥ K D 2
♦ E 10 7 4 2
♣ 6 5

		N	
	V		Ø
		S	

♠ K D 9 7 6 5
♥ E 6 5 3
♦ 5
♣ E 8

Syd spiller seks spar etter følgende meldeserie:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♦
2 ♠	4 ♣
4 gr.	5 ♥
6 ♠	pass

Vest begynner med hjerter ti, bordet tar damen og Øst legger knekten. Syd fant at etableringen av ruterfargen ga den beste sjansen, og det kan man være enig med ham i. Han fortsatte derfor med ruteresset og en ruter til stjeling, gikk inn på bordet igjen på truffesett og stjal en ruter til. Men nå viste Vest renons, og der glapp altså den sjansen. Men Syd fant en ny mulighet, nemlig at trumfene satt 2—2, slik at en hjerter kunne stjeles. Det håpet brast imidlertid også når Syd i det neste stikket spilte en liten trumf mot bordet, for nå viste Vest renons.

Og nå er det Deres tur. Kontrakten kan ikke vinnes mot ethvert motspill, men Syd kan legge en fiks felle for motstanderne. Ser De den?

Dekk over resten av artikkelen og prøv å finne muligheten selv, i stedet for å gjøre hva Syd gjorde da spillet forekom, han la seg på ryggen og beklaget seg over den uheldige fordelingen.

Spillet ble spilt i en lagkamp, og Syd ved det andre bordet fant utveien. Etter å ha truffet to ganger og forsøkt ruter-sjansen, spilte han en liten hjerter fra bordet. Øst, som satt igjen med en liten, verdiløs trumf, fant ingen grunn til å la være å stjele. Dermed var Syd ovenpå. Da han kom inn igjen, tok han hjerterdamen, gikk hjem på ruterstjeling, kastet en kløvertaper på bordet på hjerteresset, og stjal endelig en kløver til slutt.

De ser vel at hvis ikke Øst hadde brukt trumfene sin til å stjele Syds taper i hjerter, ville kontrakten aldri kunne vinnes. Men

det koster ingen ting å forsøke, og i stedet for å beklage seg, burde Syd ha prist seg lykkelig over at han ikke hadde fått kløver ut.

Da spillet forekom, var hele fordelingen følgende:

♠ 8 ♥ 10 9 8 7 4 ♦ kn 9 ♣ K kn 7 4 2	♠ E kn 10 ♥ K D 2 ♦ E 10 7 4 2 ♣ 6 5	<table style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; text-align: center; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 4 3 2 ♥ kn ♦ K D 8 6 3 ♣ D 10 9 3
	N											
V		Ø										
	S											
♠ K D 9 7 6 5 ♥ E 6 5 3 ♦ 5 ♣ E 8												

Det neste spillet er av den samme typen, atter en gang beklaget Syd seg over utur, mens han kunne ha vummet om han hadde anstrengt seg mer. Her gir jeg alle kortene igjen med en gang, for nå spiller det ingen rolle om De ser dem:

♠ kn 10 9 8 2 ♥ 4 ♦ D 10 9 5 ♣ kn 8 5	♠ D 4 ♥ kn 8 7 2 ♦ 7 6 4 3 2 ♣ K D	<table style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; text-align: center; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K 7 5 3 ♥ 5 ♦ 8 ♣ 10 9 7 6 4 3 2
	N											
V		Ø										
	S											
♠ E 6 ♥ E K D 10 9 7 3 ♦ E K kn ♣ E												

Syd var kommet opp i syv hjerter, slik:

Syd 2 ♣ 2 ♥ 7 ♥	Nord 2 ♦ 4 ♥ pass
--------------------------	----------------------------

Paret brukte svake toåpninger, og hadde folgelig to kløver som eneste krav til utgang. Etter to hjerter hoppmelder Nord for å vise styrken sin, han har jo før vist begrensningen ved å melde to ruter. Når Nord hoppmelder i hjerter, går Syd rett i syv, det er det samme for ham hvor Nord's styrke sitter, når den bare er der.

Sparknekten kom ut, og dro i tur og orden med seg damen, kongen og esset. Deretter fulgte kløveresset, bordet ble satt

inn på hjerter, og spartaperen forsvant på bordets kløverkonge. Etterpå mente Syd det var tur til å prøve ruterfinessen, og da den gikk galt, var jo beten der med en gang.

Syd beklaget seg i høye toner, først over at Nord bare hadde to kløver, slik at verdien av damen hans forsvant, og deretter over at ruterdamen satt så usympatisk. Nord mumlet noe om at han først burde tatt ruteresset, da ville han jo sett Østs renons. Men på spørsmål om hva han skulle gjøre med denne opplysningen, ble Nord taus han også.

Hverken Nord eller Syd så at spillet var opplagt, bare ikke ruterne satt 5—0. De har kanskje allerede funnet ut hvordan. Etter å ha fått for sparesset i det første stikket, trekker De en runde trumf. Deretter kommer kløveresset, og esset og kongen i ruter. Bordet blir satt inn på trumf syv, ruterknekten forsvinner på kløverkongen, og en ruter blir stjålet med trumf ni. Bordet settes inn igjen på hjerter åtte, og en ny ruter blir stjålet høyt. Dermed er Vest også tom for ruter. Bordet settes inn igjen på den siste trumfen, og så er tiden inne til å parkere spartaperen på den siste, stående ruter. Deretter har Syd bare ett kort igjen, en trumf som står. Vanskeligere er det ikke, og får man først se poenget, at det er rutertaperen og ikke spartaperen som skal kastes på Nord's kløverhonnør, er det som fot i hose.

Motstanderne har også lett for å beklage seg over uheldig sits, slik som Øst—Vest gjorde i det neste spillet:

♠ D kn 5 ♥ D kn 10 9 ♦ kn 5 ♣ D kn 9 7	♠ 7 6 3 ♥ K 5 ♦ K 9 8 ♣ E K 6 5 3 N V Ø S	♠ 10 4 ♥ E 8 4 2 ♦ D 6 4 3 2 ♣ 4 2
	♠ E K 9 8 2 ♥ 7 6 3 ♦ E 10 7 ♣ 10 8	

Syd spilte fire spar etter følgende meldeserie:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♣
2 ♣	4 ♣

Vest begynte med hjerterdamen, Nord brukte kongen og Øst fikk for esset. Han så faren for at Nord's kløver kunne bli etablert, og derfor spilte han ruter tilbake. Nå ble imidlertid Syd uten rutertaper, og kontrakten ble lett vunnet ved å etablere en stjeling i hjerter.

«Det var utur at du ikke hadde ruter ti, makker,» bemerket Øst. «Det hjelper ikke om jeg returnerer spar, for vi kan aldri hindre Syd i å få stjålet en hjerter når du har startet i fargen.»

«Ikke med spar ut heller», bemerket Syd. «Jeg passer bare på å gi Vest det første hjerterstikket, og når Øst kommer inn på esset, har han ikke trumf igjen.»

Disse bemerkningene var for så vidt riktige, men ingen av spillerne så langt nok. Det lar seg ikke gjøre å nekte Syd å stjele hjerter, men man kan tvinge ham til å ta stjelingen på et tidspunkt hvor han ikke har bruk for den, og således odelegge en innkost for ham. Hvis Øst hadde spilt hjerter tilbake i det andre stikket, Vest hadde tatt for nieren og gitt fargen tilbake, ville bordet ha vært nødt til å stjele med en gang. Siden ville det mangle en innkost til den femte, etablerte kløveren som rutertaperen skulle ha vært kastet på. Eller enda bedre, Vest kan spille spar tilbake i det andre stikket. Denne gangen spiller det ingen rolle, men hvis hans makker har kongen tredje i trumf, kan han på denne måten hindre Syd i å stjele hjerter i det hele tatt. Men da må også Vest være våken når han kommer inn. Når han nå ikke har sparkongen, må han øyeblikkelig ta for hjerterknekten og spille en hjerter til.

Spiller Vest noe annet, får Syd kontrakten sin.

Det er en eiendommelighet i bridge at dårlig spilleføring og dårlige meldinger ikke alltid blir straffet. Enkelte ganger er skjebnens gudinne i godt humør og ser med overbærenhet selv på opplagte feil, men andre ganger er hun i sitt mest kritiske hjørne, og slår med en gang hårdt ned på selv den minste forsømmelse.

Men vi som spiller bridge, er ikke alltid tilboylig til å se det på den måten. Når et spill blir vunnet til tross for uforsiktigheter, er det ingen som tenker mer over det, og når det blir bet, skylder man på sitsen.

Skal vi ikke heller være glad for at det er så pass mange vanskelige spill som det er. Skal vi ikke i stedet for utur prate om tur, tur fordi spillene blir så pass vanskelige at den gode spilleren får vise seg?

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

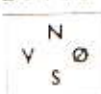
Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

Lettere spilleprøver.

Dette er spilleprøver av en kvalitet som en rutinert spiller klarer å ta ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv, og se etterpå hvilket resultat De kommer til. Svarene finner De på side 16.

- I.
- ♠ E 10 9 7
 - ♥ 9 8 6 4
 - ♦ —
 - ♣ E 9 7 5 3

- ♠ 8 6 4 2
- ♥ E K D 10 5 2
- ♦ E kn 9
- ♣ —

Syd spiller seks hjerter uten meldinger fra motparten, og får ruter konge ut. Hvordan bør Syd spille?

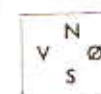
- II.
- ♠ K 4
 - ♥ 9 7 5 4 2
 - ♦ E 9 8 4
 - ♣ K 10

- ♠ E D 9
- ♥ E D
- ♦ 4 2
- ♣ E kn 9 6 4 3

De spiller seks kløver som Syd, og får ruterkongen ut. Hvordan vil De spille?

- III.
- ♠ K kn 10 9 8
 - ♥ kn 10 5 4 3
 - ♦ D kn 10
 - ♣ —

- ♠ E D
- ♥ E K 9 6
- ♦ E 9 7 4 3
- ♣ kn 4

Det er igjen en sekser, denne gangen i

hjerter. Vest begynner med kløverkongen. Hvordan spiller De nå?

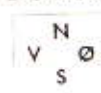
- IV.
- ♠ K kn 10 4
 - ♥ E K 2
 - ♦ 9 7 3
 - ♣ K 7 5

- ♠ D 3
- ♥ kn 9 8 7 5
- ♦ 8
- ♣ E D 8 4 2

Syd spiller fire hjerter, doblet av Øst, uten flere meldinger fra motparten. Vest begynner med ruterkongen, som han får beholde, og spiller deretter damen i ruter. Kan Syd vinne?

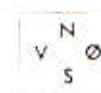
- V.
- ♠ 7 4 3
 - ♥ 9 8 3
 - ♦ —
 - ♣ E D 9 8 6 5 3

- ♠ E K D 9 2
- ♥ E D
- ♦ 9 7 2
- ♣ K kn 5

Denne gangen er Syd havnet i seks spar, og får ruterkongen ut fra Øst. Hvordan bør Syd spille?

- VI.
- ♠ D kn 3
 - ♥ D 10
 - ♦ E 9 2
 - ♣ E D kn 8 7

- ♠ E K 8 7 5 4 2
- ♥ K 6 4
- ♦ D 3
- ♣ 3

Syd spiller syv spar (!) doblet av Øst, og får kløver ti ut fra Vest. Bordet tar med esset, så følger kløverdamen. Øst tar kongen, Syd stjeler og Vest bidrar med nieren.

Hvordan bør Syd fortsette?

Siden sist

Forts. fra side 2

felle hvilket. Man må som motspillere kanskje tenke en anelse mer etter den italienske varianten, men jeg tror ikke det betyr så meget. Derimot ser det ut til at man for sin egen del får det lettere med Bowers svar, det er jo langt enklere å se om begge essene er røde eller sorte, eller om det er ett av hver kulor.

Så åpner vi avdelingen for meldinger, og her er ett spill som et par Acolspillere jeg kjenner, hadde vanskeligheter med:

♠ 4 ♥ K D kn 10 9 5 ♦ D 8 ♣ 10 8 4 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ D 9 ♥ 3 ♦ E kn 5 3 ♣ E K D 7 5 3	
	N											
V		Ø										
	S											

Meldingene gikk:

1 pass	1 ♣
2 ♥	3 ♣
pass	

Det var jo en trist historie, idet seks kløver var opplagt, og ikke kan betes uten at kløverne sitter 3—0 og to ganger spar kommer ut. Vest på sin side mente han hadde sagt sitt med to hjerter, når makker etterpå høyde av med tre kløver, mente han hjerterne ikke passet, og at det ikke var noe mer i kortene. Øst på sin side mente at han ikke ville få pass på tre kløver.

Nå er selvsagt ikke Vest skuddfri han heller. Det er som regel ingen idé å fare opp som en løve og dette ned som en skinnfell. Derfor burde han enten bare meldt en hjerter og etterpå støttet makker i kløver, eller fortsatt med fire kløver. Men Øst har vel mer av skylden. Så sterk som han er, burde han ha meldt tre ruter andre gangen. Det er en melding som har mer karakteren av en kravmelding enn tre kløver. Om alle Acolspillere oppfatter tre ruter som krav, tør jeg ikke si. Men det er iallfall et poeng man må være enige om — det blir dyrt hvis ikke avtalen mellom makkerne er sikker på dette feltet.

Spill har selvfølgelig også forekommet

siden sist, og her er ett av den tragiske typen:

♠ D 5 3
♥ kn 7 5
♦ K D kn 10 9 2
♣ 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ E 10 2
♥ E K 4 2
♦ 8 4
♣ E K 10 2

Syd spilte tre grand, og Vest begynte med spar seks. Bordet la liten, Øst fant fram nieren, og Syd skulle nettopp til å stikke med tieren. Men så besnnet han seg. Det virket som om utspillet var fra K-kn-fjerde eller femte, og da ville ikke spardamen gi noen inkomst til de etablerte ruterne om ikke Syd brukte sparesset. Som tenkt, så gjort, og det så heller ikke så dumt ut. Men dessverre, det var en snedig felle. Vest stakk den andre ruterne med esset og ga spar fire, bordet gikk opp med damen og Øst hadde kongen. Dessuten viste det seg at Øst hadde resten av sparene også, slik at han kunne innkassere tre raske sparstikk til. Bet. Og Syd ble enda lenger i ansiktet da det viste seg at Øst hadde hjerterdamen annen, slik at knekten kunne vært etablert til inkomst.

Og så ett spill av en annen type, hvor den ene motstanderens spilleføring var første-klasses, men hvor hans makker ikke var på høyden:

♠ K 10 8 6 5 ♥ D 4 2 ♦ 3 ♣ K D 9 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ kn 9 ♥ 10 9 8 6 ♦ kn 6 5 4 ♣ kn 10 4	
	N											
V		Ø										
	S											

♠ 7 4 2
♥ kn 5 3
♦ E 9 8 7 2
♣ 7 5

♠ E D 4
♥ E K 7
♦ K D 10
♣ E 8 6 3

Syd spilte tre grand og fikk spar seks ut. Øst la knekten og Syd fikk for damen. Nå fortsatte han meget pent med rutertieren, som fikk løpe. Hadde Øst stukket, ville jo alt

vært over, men han var på høyden og lot den løpe. Dermed kunne ikke Syd få mer enn tre stikk i ruter. Men han visste råd. Han oppdaget vanskeligheten da han neste gangen spilte ruterkongen og så Vest legge kløver. Et innspill var nå eneste mulighet, og Syd tok straks kløvereset for å forberede det. Men nå våknet Vest og la kløverdamen. Syd fortsatte med den siste ruterer sin, og spilte deretter kløver. Vest smilte stolt og lot den gå opp til makker, men det nyttet ikke. Øst kom inn og spilte hjerter, men Syd stakk med esset, slo spareset og fridde seg med spar fire. Hvoretter Vest kunne ta tre stikk, men til slutt måtte han spille hjerter opp.

«Jeg skulle ha gått opp med kløverkongen og spilt spar, «bemerket Vest etterpå. «Det hjelper ikke det heller,» repliserte Syd. «Jeg bare stikker og spiller mer kløver, og til slutt står den fjerde kløveren min. Du må i det hele tatt ikke legge kløver på ruterne, men kaste sparene dine. I sluttposisjonen blir det da følgende kort tilbake:

♠ K 10	♠ 7 4	♠ 9				
♥ D 4 2	♥ kn 5 3	♥ 10 9 8 6				
♦ —	♦ E 9	♦ kn				
♣ K 9 2	♣ 7	♣ kn 10				
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>			N	V	S	Ø
N						
V						
S						
Ø						
♠ E 4						
♥ E K 7						
♦ —						
♣ 8 6 3						

«Nå spiller jeg kløver, og Øst kommer inn og gir hjerter. Jeg stikker og gir mer kløver, og atter en gang må Vest slippe sin makker inn for å spille hjerter. Dermed er jeg ferdig. Men du må også passe på å legge kløverdamen på esset mitt, legger du en mindre kløver, får ikke din makker spilt hjerter to ganger, og jeg vinner alltid.»

Kan leseren finne noe hull i dette resonnementet?

Et tredje spill ser De her:

Se overst neste spalte.

Syd spilte fire spar i en parturnering, og ved de fleste bordene ble det fem trekk,

♠ kn 4 2	♠ 10 9 6	♠ 8 3				
♥ 9	♥ 8 4 3	♥ D kn 10 7				
♦ 5 3 2	♦ E D kn 10 4	♦ K 9 8				
♣ 10 9 8 4 3 2	♣ 7 6	♣ E D kn 5				
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>			N	V	S	Ø
N						
V						
S						
Ø						
♠ E K D 7 5						
♥ E K 6 5 2						
♦ 7 6						
♣ K						

idet Øst fikk ett stikk i ruter og ett i kløver. Men ved ett bord ble det bet. Hjerter nå kom ut, og Syd fikk for esset. Deretter fulgte tre ganger spar, og så en ruterfinesse med tieren. Men Øst sa nei takk, og la liten. Syd gikk hjem på hjerterkongen og forsøkte seg med ny ruterfinesse, men nå kom Øst inn i bildet med kongen sin, og innkasserte raskt to stikk i hjerter og beten ved hjelp av kløvereset.

I en lagkamp burde nok Syd ha tatt ruteresset andre gangen og ikke tatt sjansen på at Øst holdt kongen tilbake. Men bor han det i en parturnering, når det kan vinnes hele tolv stikk om Vest har ruterkongen annen eller tredje?

♦

Svar på lettere spilleprøver

I.

De må selvsagt ha etablert kløverne for å kaste et spar tapere på egen hånd, og det lykkes om fargen sitter 4—4. Men hvordan er det med inntektene? De kan få tre inntekter ved å stjele i ruter, og enda en på spareset, og det rekker.

De må derfor stjele utspillet og straks stjele en kløver. Deretter stjeler De en ny ruter, og stjeler en kløver til. Neste operasjon er å stjele Deres eget ruteress, hvoretter De stjeler kløver for tredje gangen. Så trumfer De ut, går inn på spareset og

kaster to spartapere på de etablerte kløverne.

II.

Dette er et tempospill, hvor De også må finne ut hvilken finesse De ikke kan komme utenom og hvilken som kan sløyfes.

De stikker med ruteresset, og tar straks hjerterfinessen. Holder den, fortsetter De med hjerteresset og esset og kongen i kløver. Hvis damen faller, er alt over, og hvis den fremdeles er inne, har De en sjanse til. Stjel en hjerter, og hvis fargen sitter 3—3, får De etablert en hjerter til avkast av ruter-tapere.

Ethvert forsøk på å spille kortene i en annen rekkefølge, fører til bet, hvis De da ikke er så heldig å få peilet kløverdamen. Men det skal man aldri stole på.

III.

Vanskeligheten er selvsagt hjerterbehandling. De stjeler utspillet, går hjem på hjerteresset og stjeler en kløver til. Deretter spiller De tre ganger spar. Hvis Øst er renons og stjeler, er det ingen fare. De stjeler over, trumfer ut, og kan til og med forsøke på ruterfinessen for det trettende stikket. Hvis Vest er renons og stjeler, og han kan gi trumf tilbake, er De avhengig av ruterfinessen. Men hvis Vest ikke har trumf igjen, må han enten spille ruter til saksen, eller kløver til dobbelt renons. I første tilfelle er kontrakten opplagt, i siste må De likevel gjennom ruterfinessen.

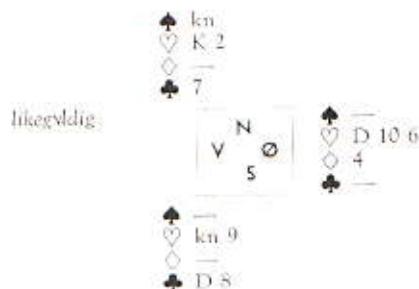
Hvis alle følger spar i tredje runde, fortsetter De med en trumf fra bordet. Hvis Øst følger, kniper De med nieren. Kan Vest stikke, må han spille tilbake ruter eller til dobbelt renons. Spiller han kløver, stjeler De på bordet og kaster selv ruter. Så kommer sparene, og rutertapere på egen hånd forsvinner alle sammen.

Hvis De får beholde for trumf ni, fortsetter De med esset. Siden behøver De bare å gi bort et ruterstikk.

Viser Øst renons andre gangen trumf blir spilt, legger De likevel nieren, og har fremdeles sjansen på ruterfinessen.

IV.

Hollenderen E. C. Goudsmit klarte denne kontrakten en gang i slutten av 40-årene. Han stjal den andre ruterer og fortsatte med spar tre, og bordet la tierer. Øst tok esset og fortsatte med ruter, og Syd stjal igjen. Deretter kom hjerteresset, og alle fulgte. Men nå regnet Goudsmit med at Øst måtte ha resten av hjerterne, etter doblingen å domme. Han fortsatte med spardamen, to runder kløver og sparkongen, og stillingen var:

Bordet spilte sparknekten, og Øst var hjelpeløs. Stjal han med damen, kunne Syd siden trumfe ut og få for kløverdamen. Stjal Øst med tierer eller sekseren, kunne Syd stjele over og fortsette med hjerter til kongen. Øst har nå bare en trumf igjen, og den får han for når bordet spiller kløver. Og endelig, hvis Øst ikke stjal, ville Nord fortsette med kløver og gi Øst stikket. Deretter ville han bli nødt til å spille tilbake i saks.

V.

Dette spillet er en ny variant av en gammel travet, og inneholder et safepoeng. Syd må stjele den utspilte ruterer og straks gi fra seg et sparstikk. Dermed er han hjemme selv om trumfen sitter 4—1.

En fare er selvfølgelig stjeling i kløver hos motstanderne, men den faren er vel mindre enn trumfen 4—1.

VI.

Syv spar burde selvfølgelig aldri vært meldt, men det er en annen historie. De trekker tre ganger trumf og passer på å være inne på bordet, hvorefter følger alle kløverne. Når de tar slutt, er stillingen:

Fortsatt side 20.

EKSPERT

KLUBBEN

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ D kn 9 8 4 2 ♥ D kn 9 7 4 ♦ K 4 ♣ —
 Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:
 Syd Vest Nord Øst
 pass 1 ♣ pass 2 ♣
 ?

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ K D 5 ♥ E kn 9 4 ♦ K 10 9 7 5 ♣ 8
 Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:
 Nord Øst Syd Vest
 1 ♣ pass 2 ♦ pass
 2 ♣ pass ?

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ E D 7 3 2 ♥ 8 6 4 ♦ E D 2 ♣ 9 5
 Alle er i sonen og meldingene er gått:
 Nord Øst Syd Vest
 1 ♥ pass 1 ♠ pass
 2 ♦ pass ?

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ D 4 ♥ 7 5 3 ♦ E 4 2 ♣ E K 10 8 2
 Ingen er i sonen og meldingene er gått:
 Øst Syd Vest Nord
 pass 1 ♣ pass 1 ♥
 pass 2 ♣ pass 2 ♠
 pass 2 gr. pass 3 ♣
 pass ?

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ 5 ♥ kn 5 ♦ K D kn 5 ♣ D 10 8 7 4 3
 Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:
 Nord Øst Syd Vest
 2 gr. pass 3 ♣ pass
 3 gr. pass ?

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ 5 4 ♥ 3 ♦ kn 8 7 ♣ D 9 8 7 6 5 3
 Ingen er i sonen og meldingene er gått:
 Nord Øst Syd Vest
 2 gr. pass 3 ♣ pass
 3 gr. pass ?

Løsningene sendes som vanlig Rolf Bøe, Gæsterød, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Løsning til oppgavene i nr. 7.

Oppgave nr. 1.

Det spilles lagkamp, ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Hva bør Syd melde med:

♠ D 4 ♥ E D 10 5 2 ♦ E 10 8 5 ♣ E kn

To grand — 10 poeng. Tre ruter — 6 poeng. To ruter — 4 poeng.

Flertallet av juryen stemmer for to grand, til tross for at Syds poengstyrke er en tanke for svak. Det er imidlertid meget som taler for meldingen likevel. Syd har for det første tillegg i fordelingen sin, han har riktig nok ikke lov til å regne poeng for dette i en grandmelding, men 5—4—2—2 gir nå tross alt større sjanser til ekstra stikk enn 4—4—3—2. Dessuten sitter han med gaffer i alle farger, og hvis makker kan varte opp med så meget som ruter ni og kløver ti, pluss selvfølgelig litt i spar, er det dobbelt stopper i alle farger.

Nest etter to grand kommer tre ruter. Her er vi ikke enig med juryen, vi hadde foretrukket to ruter på annen plass, ut fra den forutsetningen at Syd ikke er sterk nok til å kreve utgang. I så fall lønner det seg etter vår oppfatning å melde blott, som danskene sier. Men vi bøyer oss for juryens avgjørelse.

Oppgave nr. 2.

Det spilles lagkamp. Øst—Vest er i sonen, og meldingene er gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♠	pass	3 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

♠ kn 10 3 ♥ E D 9 7 3 ♦ 8 ♣ E 9 7 5

Fire hjerter — 10 poeng. Pass — 4 poeng.

Det kan selvfølgelig her ikke være tale om andre meldinger enn fire hjerter eller pass. Syd har en lov-tynn åpning, og tre hjerter er ikke krav. Det er det som kan sies til fordel for å passe. Men det er en viktig ting å tenke på, nemlig tilpasningen. Syd har ikke en overflødig honnor, foruten trumfhonnorene sine har han esset i kløver, og et ess er alltid verdifullt, og dessuten har han to honnorer i makkers farge. Det er riktig nok lave honnorer, men med hjelp av makkers honnorer i spar, kan de bli langt mer verdifulle enn de ser ut til. I en artikkel i et tidligere nummer har vi pekt på nettopp dette, at man bør melde ett trekk mer enn man ellers ville ha gjort hvis det er full tilpasning i kortene, og her er et instruktivt eksempel. Denne gangen er vi helt enige med juryen.

Oppgave nr. 3.

I en lagkamp med Nord—Syd i faresonen er meldingene gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	2 ♠	pass	pass
?			

Øst—Vest bruker svake to. Hva bør Syd melde med:

♠ 9 4 ♥ K D 9 5 3 ♦ E 7 5 2 ♣ D 3

Pass — 10 poeng. Dobler — 5 poeng.

Den vanlige regelen når motstanderne åpner med en svak tomelding, er at man ikke skal blande seg inn i meldingene med mindre man selv har en åpningshånd. Det som er faren ved disse toåpningene, er at åpnerens makker kan legge seg på lur med en god del styrke. Han vet nøyaktig sin makkers maksimum, og ut fra det kan han fort se om det er muligheter til utgang. Hvis han ikke ser noen slike sjanser, passer han selv med en hånd som ligger i åpningssonen. Hvis det er tilfelle her, blir det dyrt å blande seg inn.

Forsvaret mot slike meldinger bør absolutt baseres på at man forholder seg avventende hvis man ikke synes hånden er verdt en åpning. I så fall ville jo spillet vært passert rundt om ikke den svake toåpningen var kommet, og selv om det kanskje skulle finnes en sjanse til å «krige» en stund, er det for risikabelt. Det er langt bedre å forholde seg avventende og se om det skulle finnes en sjanse til bet.

Oppgave nr. 4.

Det er parturnering og ingen er i sonen. Meldingene:

Nord	Øst	syd	Vest
1 ♥	pass	?	

Hva vil De melde som Syd med:

♠ 9 ♥ K 8 7 5 ♦ E D 9 3 ♣ E kn 5 3

Tre kløver eller ruter — 10 poeng. To kløver eller ruter — 6 poeng. Tre hjerter — 2 poeng.

En kompakt majoritet av juryen er inne på den samme ideen som oss, at hånden er for sterk til å nøye seg med tre hjerter. Det blir så lett vanskeligheter med eventuelle slemmeldinger hvis man tøyer grensen oppover til denne meldingen. De vil ha dårlig samvittighet hvis makker nøyer seg med fire hjerter og De passer, men De vil også bli nødt til å påta Dem all skylden om De etter makkers fire hjerter selv går videre, og havner i en umulig kontrakt.

Spørsmålet må derfor bli om De skal melde to eller tre kløver. Her er vi helt enige med juryens majoritet at det lønner seg å hoppmelde med en gang. For en del år siden var det en skole med mange tilhengere som lærte at det lønnet seg å avgi et enkelt rundekrav med slike hender, men erfaringen viser at man på denne måten skaffer seg vanskeligheter siden. Derfor er det bedre å hoppmelde med en gang, og etterpå lener man seg tilbake i stolen og lar makker ordne opp. Melder han ikke noen slem etter den sterke oppfordringen, bør han ha en ren minimumshånd, og fire hjerter bør være tilstrekkelig.

Pussig nok har juryens medlemmer festet seg for to eller tre kløver, mens ingen har tenkt på tilsvarende meldinger i ruter. Vi mener imidlertid at det blir samme sak, kanskje bare et spørsmål om meldestil,

og bør derfor fremmet rutermeldingene til prioritet med tilsvarende kløverneldinger.

Oppgave nr. 5.

I en lagkamp med alle i sonen går meldingene slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr.	?		

Hva bør Syd melde med:

♠ E kn 9 4 2 ♥ D 8 ♦ K 9 5 ♣ 8 5 3

To grand — 10 poeng. Pass — 6 poeng.

Man opplever overraskelser når man skal være problemredaktør. Her har vi funnet en hånd hvor man etter vår mening absolutt bør passe på makkers en grand, og så blir vi helt nedstemt av en kompakt majoritet innen juryen. Vår oppfatning er at makker ikke kan ha mer enn 15 honorpoeng, men det er ingen ting i veien for at han kan ha så lite som 11 eller 12. Derfor kan det til og med hende det blir bet på to grand, og stor fare for at makker vil lofte videre til tre grand med så lite som 14 poeng. Det betyr at vi vil spille en kontrakt på tre grand med så lite som 24 poeng tilsammen, og det er etter vår oppfatning i underkant selv om det finnes en femkortfarge i spar å kompensere med. En kontrakt på tre grand med 25 poeng og en femkortfarge har etter vår mening omtrent femti prosents sjanse til å gå hjem, men med bare 24 poeng er det langt mindre enn femti prosents sjanse.

Juryen har imidlertid en annen oppfatning, og det er ingen ting annet å gjøre for oss enn å bøye seg.

Oppgave nr. 6.

Hva bør Syd åpne med i faresonen når han har:

♠ 9 7 6 4 ♥ kn 8 4 2 ♦ E K 5 ♣ E K

En ruter — 10 poeng. En grand — 4 poeng.

Vår oppfatning er at en kortfargeåpning i kløver er et nødvendig onde, mens en kortfargeåpning i ruter bare skaper vanskeligheter i det videre meldingsforløpet. Imidlertid er situasjonen her ekstraordinær, idet det er fire kort både i spar og hjerter, slik at man ikke har noen vanskeligheter om makker skulle velge en av disse meldingene. Heller ikke er det vanskelig om makker skulle melde en grand, da er det bare å passe. To kløver er den meldingen vi er minst begeistret for hos makker, men det finnes da en utvei å melde to grand, selv om denne meldingen ikke er ideell når det ikke finnes kommunikasjoner i makkers farge.

Når vi tok med denne oppgaven, var det også for å se om noen av juryens medlemmer ville gå inn for en melding i spar eller hjerter, noe som var svært alminnelig på slike hender under og like etter krigen. Men her har tydeligvis oppfatningen skiftet, ingen har vært inne på denne tanken. Derimot har en grandåpning sine tilhengere, og vi forstår ideen. Skal man noen gang tøye grandåpningen, må det bli her. Men best er det ikke å tøye den i det hele tatt.

Spillere som regner honorstikk, blir kanskje blendet av de fire honorstikkene i ruter og kløver. Men de er ubyre nakne, og derfor er hånden heller ikke verdt en grandåpning etter poengberegningen, hvor man ikke når lenger enn til 15 poeng, mens 16 er nedre grense for grandåpning.

Svar på lettere spilleprøver

Fortsatt fra side 17

♠	—									
♦	D 10									
◇	E 6 2									
♣	—									
<table style="margin: 0 auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>			N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
♠	E 8 2									
♦	—									
◇	D 3									
♣	—									

Resultater av konkurransen i nr. 6.

1. premie — Odd Masvik, Finnsnes ... 49 poeng
 2. premie — Finn Jervell, Alta ... 48 poeng

De beste av de øvrige hadde:

- Tj. Randeberg ... 47 poeng
 A. Bjørlo ... 45 poeng
 E. Tangeland og R. Dick Henriksen ... 43 poeng
 Karl Rinnan og T. Worsoe ... 42 poeng
 Leiv Schwingel ... 40 poeng
 Sigrid Huun ... 39 poeng
 A. Auklend, Leo Tvedt og Helge Myhre 38 poeng

Etter doblingen å dømme må Øst ha hjerteresset. Men De får aldri noen skvis i stand mot ham, truslene er galt plasert. Er det da noen sjanse? Jo, at Vest har ruterkongen og hjerterknekten, da kan De flytte over hjertertruselen til ham. De fortsetter derfor med hjerterdamen fra bordet, Øst må på med esset, ellers lempet De ruter taperen, og De stjeler. Så følger to runder trumf, og Vest spreller i garnet.

Ikke av de letteste, men dog et klart poeng som man godt kunne ha fått til i en lagtturnering.

FORBUNDETS OPPGAVETURNERING

16 spill, konstruert av Leif Christiansen

Startkontingent pr. lag kr. 25,00

Anmeldelse sendes innen 19. februar til

Norsk Bridgeforbund, postboks 1, Bryn